

FRANZEOFSS GJENVINNING AS AVD ISI
Postboks 53
1309 RUD

Saksbehandler, innvalgstelefon
Mabel Katrine Trovum, 22 00 35 89

Vedtak om tillatelse til drift av avfallsanlegg Franzefoss Gjenvinning Isi - Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi - Isi Miljøpark - Bærum

Statsforvalteren i Oslo og Viken har ferdigbehandlet søknaden fra Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi.

Det gis tillatelse etter forurensningsloven til drift av avfallsanlegget Franzefoss Gjenvinning avd. Isi på Isi Miljøpark, på gnr. 71/1 og 71/42 i Bærum kommune. Tillatelsen med tilhørende vilkår følger vedlagt.

Statsforvalteren fatter vedtak om gebyr på kr 236 900,- for behandling av saken.

Vedtaket om tillatelse og gebyrfastsettelse kan påklages innen 3 uker.

Vi viser til søknad mottatt 21.12.2018 om tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven (med revisjoner av 13.09.2019, 04.03.2020 og 06.09.2021) og sakens øvrige dokumenter.

Bakgrunn

Søknaden fra Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi (*heretter Franzefoss Gjenvinning*) kommer som en konsekvens av at deres anlegg i Sandvika legges ned. Dette medfører at Franzefoss Gjenvinning må flytte mesteparten av virksomheten som tidligere foregikk i Sandvika til ny lokalitet.

Aktivitetene som Franzefoss Gjenvinning ønsker å flytte fra Sandvika til Isi Miljøpark omfatter mottak, sortering, kverning og lagring av næringsavfall og farlig avfall, samt mottak og sanering av kasserte fritidsbåter. Opprinnelig skulle mellomlagring av farlig avfall stykkgoods også flyttes til anlegget på Isi, men denne omsøkte fraksjonen utgikk i endret søknad av 06.09.2021.

Søknad

Franzefoss Gjenvinning søker om tillatelse til mottak, sortering, mellomlagring og behandling av ordinært og farlig avfall i Isiveien 60 og 80 (gbnr. 71/42 og 71/1) i Isi Miljøpark i Bærum kommune.

Opprinnelig søknad datert 21.12.2018 gjaldt drift av avfallsanlegg i Isiveien 80. På bakgrunn av Franzefoss Gjenvinning AS sitt oppkjøp av Avfall og Metallgjenvinning AS, som holdt til i Isiveien 60, ble det sendt en revidert søknad den 13.09.2019 som omfattet drift ved begge adressene.

I den reviderte søknaden ble det søkt om mottak av totalt 100 060 tonn næringsavfall årlig, inkludert EE-avfall, samt rent trevirke og overflatebehandlet trevirke som skulle kvernes. Videre ble det søkt om mottak og kverning av 6 520 tonn fast farlig avfall fra næringsvirksomhet, samt mottak av 3 000 tonn farlig avfall stykkgoods årlig. Det ble også søkt om mottak og sanering av 100 tonn kasserte fritidsbåter.

Franzefoss Gjenvinning endret omsøkte mengdene i brev datert 04.03.2020. Dette innebar en reduksjon i mengde mottatt næringsavfall per år fra 100 060 tonn til 73 000 tonn. Også farlig avfall stykkgoods ble redusert fra 3 000 tonn til 480 tonn årlig, slik at den totale mengden farlig avfall omsøkt ble 7 000 tonn. Søknaden ble ytterligere endret i brev av 06.09.2021, der farlig avfall stykkgoods utgikk av søknaden. Endringen medførte at totalt mottak av farlig avfall ble 6 590 tonn. Det ble også gjort endringer i hvilke fraksjoner av farlig avfall som det søkes om å kverne ved anlegget; kverning av kassert isolasjon med XPS og PCB-vinduer utgikk, og PAH-tjæreapp ble lagt til. PCB-vinduer søkes ikke lengre mottatt ved anlegget, mens kassert isolasjon med XPS fortsatt ønskes mottatt og mellomlagret, selv om det ikke lengre skal kvernes.

Det opplyses i søknadsdokumentene at all sanering av fritidsbåter vil foregå innendørs på fast dekke. Mottak, sortering og kverning av næringsavfall vil foregå innendørs i hall. Mottak og mellomlagring av EE-avfall vil foregå innendørs i hall, foruten hvitevarer og kuldemøbler som vil bli mellomlagret i egnet tett container på asfaltert dekke.

Rent og overflatebehandlet trevirke vil bli mottatt og kvernet innendørs i hall på betongdekke. Flis fra rent trevirke vil unntaksvis lagres utendørs på asfalt, men hovedsakelig innendørs. Flis fra overflatebehandlet trevirke vil alltid lagres innendørs i hallen.

Kverning av fast farlig avfall fra næringsavfall omfatter CCA- og kreosotimpregnert trevirke. Dette vil bli mottatt og kvernet innendørs, og flisen vil bli mellomlagret innendørs i én samlet fraksjon. Fast farlig avfall omfatter også gulvbelegg/isolasjon med ftalater, PAH-tjæreapp og avfall med brommerte flammehemmere. Mottak, kverning og lagring av dette avfallet vil foregå innendørs.

Høring

Statsforvalteren har sendt søknaden på høring til berørte offentlige organer og myndigheter, organisasjoner som ivaretar allmenne interesser som vedtaket angår, samt andre som kan bli særlig berørt, jf. forurensningsforskriften §§ 36-5 flg. Søknaden er også lagt ut på Statsforvalteren sine nettsider, samt offentlig kunngjort i avisen Budstikka den 15.10.2019. Høringsfristen ble satt til den 15.11.2019.

Bærum kommune v/Natur og idrett bad den 03.02.2020, om å komme med en høringsuttalelse. Av hensyn til at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes, besluttet Statsforvalteren å la kommunen uttale seg til søknaden, selv om høringsfristen var utløpt. Vi mottok også en anmodning om utsatt høringsfrist fra naboene til Isi Miljøpark (Styringsgruppe Aksjon Isi) i epost av 14.11.2019. Statsforvalteren besluttet derfor at det skal gis en generell utsatt høringsfrist frem til 06.12.2019 for alle høringsparter.

Den reviderte søknaden datert 13.09.2019 er den versjonen av søknaden som ble sendt på høring. Da endringen oversendt den 04.03.2020 kun besto i en reduksjon av avfallsmengder, vurderte Statsforvalteren at det ikke var behov for å sende denne søknaden på en ny høring, jf. forurensningsforskriften § 36-9 første ledd bokstav c andre alternativ, og andre ledd bokstav b.

Vi har mottatt høringsuttalelser fra:

- Berger og Rykkinn Vel
- Bærum Elveforum
- Bærum kommune v/ Forurensning og renovasjon
- Bærum kommune v/ Natur og idrett
- Bærum Natur- og Friluftsråd
- Elisabeth Lyng Postmyr
- Naboer til Isi Miljøpark ved Johannes Mylius (Styringsgruppe Aksjon Isi)
- Skui Vel (nabogruppe)
- Statens vegvesen
- Vannområde Indre Oslofjord Vest

Nedenfor gjengis en oppsummering av høringsuttalelsene.

Berger og Rykkinn Vel mener at industrialiseringen av områdene ved Isi Miljøpark har gått for langt og er sterkt imot ytterligere utvidelser. De er opptatte av de viktige friluft- og naturområdene, samt naturreservatene som ligger i områdene som grenser til Isi Miljøpark. Utover dette støtter Berger og Rykkinn Vel uttalelsene fra naboene til Isi Miljøpark og Skui Vel hva gjelder negative konsekvenser for miljø og beboere i området.

Bærum Elveforum uttaler at virksomheten som foregår i Isi Miljøpark har til dels stor negativ påvirkning på naturvernområdene og Isivassdraget. Det påpekes at avrenning fra dagens anlegg på Isi, samt fra de gamle deponiene Isi I og Isi II, ikke er under tilfredsstillende kontroll. Det bes om at det ikke iverksettes flere aktiviteter på Isi før man har kunnskap om og kontroll over forurensningene til grunnvannet og vassdragene. Til slutt påpeker Bærum Elveforum at Isielva er det viktigste gyte- og oppdrettsområde for laks og sjøørret i Sandviksvassdraget og at det er uklart hvordan avrenningene fra Isi Miljøpark påvirker livet i elva. De mener at det må iverksettes undersøkelser av vannkvaliteten og miljøforholdene i elva, og at undersøkelsene må foretas over tid. Også Bærum Elveforum slutter seg til uttalelsen fra naboene i Isi-området og Skui Vel.

Bærum kommune v/ Forurensning og renovasjon skriver i sin høringsuttalelse at Franzefoss Gjenvinning AS har tenkt å motta og behandle mange ulike avfallstyper på Isiveien 60 og Isiveien 80, som utgjør en brannfare. Det er svært begrenset tilgang på slukkevann på området, og kommunen er dermed kritiske til hvordan Franzefoss Gjenvinning tenker å løse tilgang på slukkevann ved en eventuell brann. Kommunen opplyser om at det kommunale avfallsanlegget har et eget vanntårn for å kunne dekke kapasitet for slukkevann for eget anlegg.

Kommunen informerer videre om at det kommunale avløpsnettet er sterkt overbelastet og at de er kritiske til påslipp av vann til det kommunale nettet. Det påpekes også at overvann som skal ledes vekk og dreneres i grunn vil medføre mer vann inn i deponiet. Det samme gjelder vanning av flis fra kvernet trevirke som et støvdempingstiltak. Det trekkes også frem at det kommunale avfallsanlegget på Isi har fått pålegg om å hindre mer vann inn i deponiet. Kommunen er også kritisk til økt trafikk til og fra Isi Miljøpark samt støy- og støvbelastningen dette vil medføre.

Bærum kommune v/ Natur og idrett mener at avvik om manglende håndtering av sigevann fra deponiene må lukkes før det gis tillatelse til ny/økt aktivitet innenfor området. Det påpekes også at det på bakgrunn av omfang og type avfall som er omsøkt, må utarbeides en helhetlig plan for overvannshåndtering der Franzefoss Gjenvinning beskriver hvordan det skal sikres at overvann ledes utenom deponiområdet. Det må også utredes en beredskapsplan for å håndtere uønskede hendelser (brann etc.) som kan ha konsekvenser for vannmiljøet. Kommunen mener videre at søknaden fra Franzefoss Gjenvinning sier svært lite om hvordan aktiviteten på anlegget vil kunne påvirke nærliggende naturmangfold. Høringsuttalelsen belyser også registrerte naturtyper og rødlistede arter i området, herunder trekkes spesielt frem hule eiker med tilhørende lavararter som ofte er sensitive for luftforurensning. Dette trekkes frem med tanke på økt trafikk som kan påvirke forholdene for lavfloraen negativt. Til slutt påpekes eksisterende brudd på reguleringsplanen som mest sannsynlig er tilknyttet avfallsanlegget. Per dags dato strekker aktiviteten seg ut i området som i reguleringsplanen er avsatt til naturvernområde.

Bærum Natur- og Friluftsråd slutter seg til uttalelsene fra Skui Vel, Berger og Rykkinn Vel og beboere i Isi-området. Bærum Natur- og friluftsråd er imot ytterligere utvidelse av Isi Miljøpark. De trekker frem at områdene rundt Isi er viktige friluftslivs- og naturvernområder, og at tungtransport og forurensning må holdes på et så lavt nivå som mulig.

Elisabeth Lyng Postmyr uttaler at hun som medeier av eiendom for ferie/rekreasjon i Isiveien 235, ikke kan akseptere ytterligere miljøbelastninger som vil oppstå som følge av en eventuell tillatelse. Hun påpeker at det har skjedd en gradvis økning av trafikkstøy og andre trafikkkulempere som følge av at kommunen etablerte avfallsanlegg på Isi Miljøpark i 1967. Hun er derfor bekymret for ytterligere støy- og støvplager fra Franzefoss Gjenvinning sin omsøkte aktivitet.

Naboer til Isi Miljøpark / Styringsgruppe Aksjon Isi (representert ved Johannes Mylius) har sendt inn en svært omfattende høringsuttalelse. Det vil derfor ikke kunne gis et uttømmende sammendrag av uttalelsen her. Mye av høringsuttalelsen omhandler Østlandsjord AS sin virksomhet på området. Denne virksomheten behandles av Statsforvalteren i separat sak.

De negative konsekvensene som tas opp av aksjonsgruppen er: støyforurensning, støvforurensning, tilgrising, trafiksikkerhet, adkomstblokkering, reduserte eiendomsverdier og generell forsøpling. Det trekkes også frem at området er geografisk og topografisk uegnet for å drive avfallsrelatert virksomhet. Stigningsprosenten på veiene inn til eiendommene der Franzefoss Gjenvinning skal etablere seg fremheves. Det opplyses at veiene er på enkelte steder såpass bratte at tyngre kjøretøy må ha stor fart samt at det ikke er mulig å stanse på vinterstid uten at de tunge kjøretøyene sklir bakover/setter seg fast. Videre trekkes det frem hvordan Isi Miljøpark ligger i en V-dal som forsterker lyden enkelte steder, og at det basert på vind er svært uberegnelig hvor denne forsterkningen inntreffer. Noen boliger er per i dag så hardt rammet av støy at det beskrives som åpenbart at grenseverdiene i T-1442 overstiges. Det uttrykkes også bekymring for forringelse av Kjaglidalen naturreservat og Isi naturreservat, samt ødeleggelse av kulturminner.

Skui Vel er imot utvidelse av aktiviteten på Isi og omtaler mange av de samme temaene som naboene og aksjonsgruppen Isi, og mange av uttalelsene knytter seg til anlegget Østlandsjord AS. Hovedmomentene i uttalelsen omhandler stigningsprosent på veier, støy- og støvbelastning, luft, avrenning til vernet vassdrag samt forringelse av naturvernområder. Det påpekes også at for at annen virksomhet skal kunne vurderes i området, må dagens tungbiltransport og forurensning reduseres. Skui Vel mener dette i praksis vil si at Østlandsjord AS sin virksomhet må avvikles. Skui Vel er også kritiske til tilgjengelig plass på området, og hvorvidt Franzefoss Gjenvinning sine omsøkte aktiviteter vil kunne foregå uten å være en trussel mot arealene rundt anlegget. Det trekkes også

frem at aktivitetene på Isi, med gamle deponier og eventuell utvidet drift, vil medføre uavklarte tilsig og forurensning av det vernede Sandviksvassdraget.

Statens vegvesen mener de trafikale konsekvensene av virksomheten er mangelfullt framstilt. Imidlertid er kapasiteten til krysset i tilknytning til rampene av og på E16 tilfredsstillende i forhold til den trafikkmengde som er i området. Statens vegvesen opplyser at de vil derfor ikke motsette seg det omsøkte anlegget.

Vannområde Indre Oslofjord Vest sin høringsuttalelse omhandler hensynet til vannmiljø. Med omfanget avfall som skal mellomlagres er det ønskelig at det utarbeides en plan for håndtering av overvann for begge eiendommene der Franzefoss Gjenvinning skal drive aktivitet. Planen må beskrive hvordan overvann skal ledes utenom deponi, samt hvordan en skal sikre at vannet som går til Isibekken er av god nok kvalitet til å sikre at vannforekomsten oppnår god økologisk og kjemisk tilstand. Det er også ønskelig med en beredskapsplan utarbeidet med hensyn til utendørs lagring av avfall, brannfare og uønsket utslipp til vassdrag. Risiko for uheldig påvirkning av naturvernområdene bør inngå i miljø- og risikoanalysen.

Virksomhetens kommentarer til høringsuttalelsene:

Franzefoss Gjenvinning kommenterer at all sortering og kverning av avfall vil foregå innendørs, og vil dermed ikke medføre støy til omgivelsene i nevneverdig grad. Av utendørs aktivitet vil det kun være lagring av containere og kjøring til/fra anlegget. Dette kan medføre noe støy i området, men vil kun foregå på dagtid og aldri i helger. Det påpekes at Franzefoss Gjenvinning til enhver tid vil etterleve støygrenser i tillatelse og gjeldende regelverk.

Angående støvbelastning opplyser virksomheten om at siden kverning vil skje innendørs, vil dette hindre eksponering av støv fra dette. Da det er vanskelig å skille impregnert og rent trevirke, vil i praksis alt trevirke kvernes innendørs. Franzefoss Gjenvinning anser derfor at den omsøkte aktiviteten ikke vil medføre støvutslipp til omgivelsene.

Videre kommenterer virksomheten at det ikke skal mottas mat- eller matbefengt avfall og at innhold av våtorganisk avfall i næringsavfall (som er å regne som avvik fra tillatelsen) er svært lavt. I tillegg vil mottak og lagring skje innendørs. Det er derfor ingen grunn til å anta at det vil oppstå lukt til ulempe for naboene, opplyser Franzefoss Gjenvinning.

Om anleggets plassering i forhold til bolighus, skriver Franzefoss Gjenvinning at det for hver av adressene er 400 meter til nærmeste bolighus. Hva gjelder lukt, støv og støy er dette såpass langt unna at det er vurdert at naboer ikke vil bli nevneverdig berørt. Franzefoss Gjenvinning kan heller ikke se at det ligger bolighus langs veien fra avkjøringen og frem til Isiveien 60 eller Isiveien 80. Veien blir imidlertid brukt av beboere videre sørøstover og nordover forbi anleggene, og økt trafikk vil selvfølgelig påvirke dem av den grunn.

Franzefoss Gjenvinning opplyser at virksomheten er kjent med at Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat ligger nordvest for industriområdet. De har vurdert at avstanden til reservatene er stor nok til at deres aktivitet ikke vil forringe naturen i disse områdene.

Angående Bærum kommune sin bekymring knyttet til infiltrering i grunnen og vann i deponi, opplyser virksomheten at de på den bakgrunn har sett nærmere på hvordan rent overvann skal håndteres. Virksomheten opplyser at de har besluttet at rent overvann (takvann etc.) fra anleggene vil bli rutet til lokale bekker om mulig.

Angående avrenning til vassdrag opplyser Franzefoss Gjenvinning om at alle deres anlegg har måleprogram for overvåking av alle utslipp via sluk til nett/resipient, og dette vil dokumenteres, slik at resipienten ikke forringes av utslippene. Om nødvendig vil må overvannet renses til akseptabel kvalitet før utslipp.

Vedrørende brannberedskap skriver Franzefoss Gjenvinning at anlegget vil bli etablert med tilfredsstillende beredskap for å ivareta brannrisiko. Alternativer til brann må utredes, og Franzefoss Gjenvinning vil gå i dialog med Bærum kommune og Asker og Bærum brannvesen for å finne akseptable løsninger for brannberedskap på anlegget.

Til slutt opplyser virksomheten om at de tar med seg innspillene fra Vannområde Indre Oslofjord Vest angående miljø- og risikoanalysen og beredskapsanalysen i deres videre arbeid med utarbeidelse av forsvarlig beredskap ved anleggene.

Statsforvalterens kommentarer til høringsuttalelsene og senere henvendelser

Etter at høringsfristen var ute, ble det mottatt et fellesbrev fra Skui Vel, Berger og Rykkinn Vel, Bærum Elveforum og naboer til Isi-området. I brevet ble det bedt om et møte med Statsforvalteren for å få veiledning om ansvars- og myndighetsforhold i saken.

Møtet ble avholdt den 25.02.2020 og det ble diskutert flere temaer, herunder krav fra Styringsgruppen Aksjon Isi og Skui Vel om at Østlandsjord sin knusevirksomhet måtte opphøre, oppfyllelse av reguleringsplanens forutsetninger (for både Østlandsjord AS og Franzefoss Gjenvinning) og at Franzefoss Gjenvinning ikke kan tillates å etablere omsøkt aktivitet på Isi Miljøpark.

I etterkant av møtet har Statsforvalteren mottatt mange henvendelser fra styringsgruppen Aksjon Isi, spesielt angående hvorvidt Franzefoss Gjenvinning sitt planlagte avfallsanlegg er i henhold til reguleringsplanen for området. Bærum kommune, som er planmyndighet i saken, bekreftet dette ovenfor Statsforvalteren første gang i brev av 19.02.2020. Etter henvendelser fra Styringsgruppen Aksjon Isi om trafikale forhold knyttet opp mot bestemmelsene i reguleringsplanen, sendte Statsforvalteren en ny henvendelse til Bærum kommune den 03.08.2020. I henvendelsen ble naboenes spørsmål/kommentarer vedlagt, og vi ba kommunen ta stilling til anførselene som kom frem i henvendelsen. Vi mottok kommunens svarbrev den 02.11.2020 der det nok en gang kunne bekreftes at det omsøkte tiltaket ikke er i strid med gjeldende reguleringsplanen for området. Vi mottok enda en henvendelse fra Styringsgruppe Aksjon Isi etter dette, der det likevel hevdes at veibegrensningene krever en omregulering på bakgrunn av et internt notat i Bærum kommune vedrørende dispensasjonssøknad fra Østlandsjord AS. Det interne notatet trekker frem utfordringer på veinettet i miljøparken, herunder at det bør settes krav til forbedringer av veiene i en eventuell dispensasjon fra reguleringsplanen for Østlandsjord AS. Nærmere beskrivelse av henvendelsen vedrørende de trafikale forholdene følger under avsnittet «Trafikk» lengre ned i dette dokumentet. Når det gjelder om det planlagte avfallsanlegget er i henhold til plan mener vi at det er riktig å legge kommunens vurdering som planmyndighet til grunn her. Bærum kommune har ved flere anledninger bekreftet at Franzefoss Gjenvinning sine planlagte aktiviteter er i henhold til plan.

Statsforvalteren som forurensningsmyndighet er opptatt av at det i tillatelsen for avfallsanlegget settes tilstrekkelige og robuste vilkår for å sikre at virksomheten driftes på en måte som mest mulig reduserer de forurensningsmessige ulempene for det ytre miljøet fra anlegget. Dette er hovedsakelig i samsvar med de høringsuttalelser som har kommet inn. Søknaden med tilhørende

vedlegg, høringsuttalelser og Franzefoss Gjenvinning sine kommentarer til høringsuttalelser ligger til grunn for Statsforvalterens vurderinger nedenfor.

Når det gjelder utbedring av vei er ikke dette et forhold som reguleres i en tillatelse etter forurensningsloven, men som kan søkes løst gjennom kommunale planer og/eller tiltak fra forvalter av veien.

Til slutt ønsker Statsforvalteren å kommentere høringsuttalelsen om eksisterende brudd på reguleringsplanen med tanke på aktivitet som strekker seg utover arealene som er avsatt til avfallsrelatert virksomhet. Det er Bærum kommune som planmyndighet som er adressat for eventuelle brudd etter plan- og bygningsloven. Det vil være opp til kommunen å håndheve eventuelle brudd på regelverket kommunen forvalter, og så vil det i praksis være opp til domstolene å ta stilling til kommunens fortolkning ved en eventuell rettslig tvist.

Statsforvalterens vurdering

Lovgrunnlag og myndighet

Aktuell virksomhet krever tillatelse etter forurensningslovens bestemmelser, jf. forurensningsloven §§ 11 og 29.

Forurensningsloven

Når Statsforvalteren vurderer om tillatelse til forurensende virksomhet skal gis, og eventuelt på hvilke vilkår, skal vi legge vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket sammenholdt med fordeler og ulemper tiltaket for øvrig vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. I vurderingen vil vi særlig ta i betraktning i hvilken grad den omsøkte virksomheten er akseptabel sett i lys av forurensningslovens formål og retningslinjer i §§ 1 og 2.

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldlovens forvaltningsmål i §§ 4 og 5 ligger til grunn for Statsforvalterens myndighetsutøvelse. Videre skal prinsippene i §§ 8 til 12 om blant annet kunnskapsgrunnlag, føre-var-tilnærming og samlet belastning legges til grunn som retningslinjer når Statsforvalteren treffer beslutninger som berører naturmangfold.

Vannforskriften

Vannforskriften inneholder forpliktende miljømål om at alle vannforekomster skal oppnå god kjemisk og økologisk tilstand innen 2027 med mindre det er gitt unntak med hjemmel i forskriften § 9 eller § 10. Tiltak som medfører fare for forurensning av vann skal derfor vurderes i henhold til vannforskriften. Formålet er å beskytte og om nødvendig forbedre miljøtilstanden i alle elver, innsjøer, grunnvann og kystnære områder

IED-virksomheter - forurensningsforskriften kapittel 36

EUs industriutslippsdirektiv (IED) er tatt inn i norsk rett i blant annet forurensningsforskriften kapittel 36 med vedlegg. IED stiller blant annet krav til beste tilgjengelige teknikker (BAT), tilsynsfrekvens (forurensningsforskriften § 36-23) og krav til utarbeidelse av tilstandsrapport om mulig forurensning av grunn og grunnvann (§ 36-21).

Til støtte for gjennomføring av IED lages såkalte BREF-dokumenter (BAT-referansedokument) som

beskriver beste tilgjengelige teknikker for en sektor eller bransje. På grunnlag av BREF-dokumentene vedtas BAT-konklusjoner om beste tilgjengelige teknikker og forpliktende utslippsnivåer, BAT-AEL (BAT Associated Emission Levels). Myndighetene er forpliktet til å følge BAT-konklusjonene når det settes vilkår i tillatelsen til en forurensende virksomhet.

BAT-konklusjonene for avfallsbehandling ble vedtatt og offentlig publisert 10.08.2018. Dette innebærer at myndighetene innen fire år skal sikre at norske virksomheter som behandler avfall over en viss kapasitet driver i tråd med BAT-konklusjonene.

Forurensningsmyndighet

Statsforvalteren har behandlet saken som rett forurensningsmyndighet for avfallsanlegg, jf. rundskriv T-3/12, punkt 2.2.

Hva gleder aktiviteten behandling av farlig avfall, så er det Miljødirektoratet som er myndighet. Statsforvalteren fikk delegert myndighet til også å behandle de delene av søknaden som omhandler behandling av farlig avfall i brev fra Miljødirektoratet datert 23.05.2019.

Vurdering av om anlegget vil være omfattet av Industriutslippsdirektivet og BAT-konklusjonene for avfallsbehandling

Statsforvalteren vurderer at anlegget til Franzefoss Gjenvinning vil ha en behandling- og mellomagringskapasitet som innebærer at virksomheten er omfattet av BAT-konklusjonene for avfallshåndtering (BAT Waste Treatment)¹. Vår vurdering er basert på de mengdene for avfall som det tillates å mellomlagre og ev. behandle på anlegget gjennom tillatelsen. Det vil kunne mellomlagres totalt 445 tonn farlig avfall *til enhver tid* ved anlegget. Dermed vil anlegget være omfattet av BAT-konklusjonene for avfallshåndtering, jf. forurensningsforskriften kapittel 36, vedlegg 1 punkt 5.5 *Midlertidig lagring av farlig avfall*.

Videre vil det kunne mottas og behandles (kverning) 11 250 tonn rent trevirke og 30 000 tonn behandlet trevirke, som til sammen utgjør 41 250 tonn ordinært avfall til behandling per år. Statsforvalteren vurderer at disse aktivitetene er å anse som forbehandling før forbrenning, jf. forurensningsforskriften kapittel 36, vedlegg 1 punkt 5.3 b) ii *Forbehandling før forbrenning eller samforbrenning*. Hvorvidt anlegget er omfattet av BAT-konklusjonene for avfallshåndtering avhenger dermed av anleggets dagskapasitet til forbehandling (dvs. kverning) og hvorvidt denne overstiger 75 tonn per dag. I tilbakemelding til Statsforvalteren på dette opplyser virksomheten om at denne døgn grensen vil overstiges. Dermed vil anlegget også være omfattet etter forurensningsforskriften kapittel 36 V1, punkt 5.3 b) ii.

Statsforvalteren har sendt et brev til Franzefoss Gjenvinning der vi etterspurte hvorvidt anlegget ville overholde BAT-konklusjonene for avfallsbehandling. I tilbakemeldingen skriver virksomheten at det planlegges et anlegg med vifte og filter i taket for ruting og rensing av støvholdig luft ut av anlegget. Målinger skal utføres for å sikre at renskravet (BAT-AEL) overholdes. Videre beskriver Franzefoss Gjenvinning at der BAT-konklusjonene beskriver best tilgjengelige teknikker, vil disse bli benyttet. Vi viser til redegjørelsene knyttet til det enkelte tema (utslipp til vann, luft, mv.), for hvordan BAT-AEL-kravene er implementert i tillatelsen.

¹ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2018.208.01.0038.01.ENG&toc=OJ%3AL%3A2018%3A208%3ATOC

Finansiell sikkerhet

Hensikten med å stille finansiell sikkerhet er å kunne dekke kostnader med å ta hånd om alt farlig avfall ved virksomhetens anlegg ved nedleggelse, stans, vesentlig mislighold eller ved betalingsproblemer. Sikkerheten skal dekke de kostnader som maksimalt kan tenkes å oppstå sett i lys av hvilke typer farlig avfall som anlegget kan motta og de mengder farlig avfall som lovlig kan lagres, jf. tillatelsens punkt 1 Ved eventuell stans eller mislighold av tillatelsen skal garantibeløpet dekke kostnader med å ta hånd om alt farlig avfall ved virksomhetens anlegg.

Virksomheten har sendt inn et forslag for beregning for den finansielle sikkerhetens størrelse den 06.09.2021. Prosessen med etablering av finansiell sikkerhet vil følges opp i en separat sak av Statsforvalteren.

Vurdering av forurensningspotensialet fra anlegget

Avfallstyper

De ulike avfallsfraksjonene som Franzefoss Gjenvinning har søkt om å motta og behandle ved anlegget har ulikt forurensningspotensiale.

Statsforvalteren har på bakgrunn av dette fastsatt ulike krav til lagring for de ulike fraksjonene i tabell 2 i tillatelsens punkt 1.1.2. Farlig avfall og usanerte kasserte fritidsbåter (som er skadede eller som av andre årsaker utgjør en forurensningsfare) er vurdert til å kunne utgjøre et stort forurensningspotensial og må derfor ha strenge krav til lagring. Disse fraksjonene må derfor lagres på tett dekke og innendørs eller med klimavern. Videre har Franzefoss Gjenvinning søkt om at fliset rent trevirke unntaksvis kan lagres utendørs på asfaltdekke. Statsforvalteren har satt som vilkår at hovedregelen skal være at fliset rent trevirke må lagres på fast dekke og innendørs eller med klimavern. Fliset rent trevirke kan lagres utendørs på fast dekke dersom en risikovurdering viser at dette ikke medfører uakseptabel forurensing.

Hva gjelder mengdebegrensning for de ulike avfallsfraksjonene, har vi for ordinært næringsavfall satt en total mengde som er tillatt mottatt årlig (73 000 tonn) samt mellomlagret til enhver tid (43 000 tonn). Dette inkluderer også den fraksjonen virksomheten betegner som «tungmasser», som inkluderer stein, grus, jord, betong, tegl og asfalt.² Det tillates ikke mottak av jord- og gravmasser som anses som forurenset i tråd med forurensingsforskriften kap. 2, da denne type masser må til godkjent behandlingsanlegg eller deponi, jf. forurensingsforskriften § 2-5.

Av hensyn til brannsikkerhet, støv og trafikale forhold, har vi imidlertid valgt å begrense avfallsmengdene av ordinært næringsavfall og har satt spesifikke begrensninger når det gjelder rent og behandlet trevirke som kan mottas og mellomlagres på anlegget. Mengdene for rent og behandlet trevirke skal inngå i den totale rammen for ordinært næringsavfall og er dermed ikke i tillegg til de totalt 73 000 tonnene som kan mottas årlig.

Det er avgjørende at virksomheten utarbeider gode rutiner for mottakskontroll slik at avfallet som mottas blir lagret iht. de gitte vilkårene i tillatelsen, samt at det ikke kommer inn avfall som ikke omfattes av denne tillatelsen.

Mottak, mellomlagring og behandling av avfall vil også medføre utslipp til vann og luft (støv og støy). Vurdering av disse utslippene følger under.

² Jf. virksomhetens tilbakemelding på utkast til tillatelse den 15.11.2021

Utslipp til vann

Det er skjedd endringer underveis i søknadsprosessen når det gjelder hvilke utslipp til vann Franzefoss Gjenvinning sin drift ved anlegget vil medføre. Til slutt har Franzefoss Gjenvinning konkludert med at alle sluk i sorteringshaller skal tettes slik at det ikke vil være utslipp av forurenset vann fra innendørs arealer. Da gjenstår kun utslipp av overvann fra utendørs arealer til overvannsnett som leder til Isielva, og fra vaskehallen i Isiveien 80 til kommunalt spillvannsnett til VEAS og med utslipp i Oslofjorden.

Utslipp til vann i opprinnelig søknad

Franzefoss Gjenvinning beskrev i den opprinnelige søknaden at vann fra tak vil bli ledet via takrenner ut i terrenget for infiltrasjon i grunnen rett nord for driftsbygningene. Overvann fra rene områder utendørs ville også bli ledet vekk for infiltrasjon i grunnen. Det ble opplyst i søknaden om at overvann fra mulige forurensete områder utendørs skal ledes til oljeutskiller og videre på det kommunale spillvannsnettet.

Statsforvalteren sendte et brev til Franzefoss Gjenvinning datert 18.03.2020, der vi ba om ytterligere informasjon om overvannshåndteringen. Vi spurte spesielt om hvordan det ved infiltrering av vann fra takrenner og rent overvann i grunnen skulle sikres at dette ble ledet utenom deponiet. Vi informerte samtidig om at Statsforvalteren ikke vil tillate at verken rent eller forurenset overvann drenerer i grunnen dersom dette kan ende i det gamle deponiet og bidra til utvasking av forurensninger. Vi etterspurte også ytterligere informasjon om påslipp av forurenset overvann og vaskevann fra rengjøring av biler til kommunalt nett, herunder vurderinger av utslippenes påvirkning på resipient/er.

Franzefoss Gjenvinning sin tilbakemelding

Isiveien 80: I sin tilbakemelding datert 21.04.2020 kommenterer Franzefoss Gjenvinning at dagens løsning for anlegget i Isiveien 80 er infiltrasjon av rent overvann fra utearealer i grunnen. Virksomheten ser imidlertid ingen mulighet for å opprettholde denne løsningen og samtidig kunne sikre at vann ikke renner videre ned i det gamle deponiet. Franzefoss Gjenvinning oppgir derfor at denne løsningen vil endres før anlegget settes i drift. Rene områder vil holdes adskilt fra potensielt forurensete områder i tillegg til at arealer som kan forurense overvann skal begrenses mest mulig. Franzefoss Gjenvinning anslår at mengden forurenset overvann fra utearealene i Isiveien 80 vil være ca. 3 540 m³ per år, og regnvann fra taknedløp (rent overvann) vil være ca. 1 056 m³ per år. Alt overvann skal gå til overvannsnett med utløp i Isielva. Det opplyses om at dersom det er nødvendig må overvannet renses til akseptabel kvalitet før utslipp.

Det er planlagt en vaskehall på anlegget i Isiveien 80. Her skal det foregå rengjøring av biler. Vaskevannet vil bli ledet til oljeutskiller og videre til kommunalt spillvannsnett med Oslofjorden som resipient. Belastningen på spillvannsnettet fra vaskehallen er anslått til 46 000 liter per år. Vaskevannet vil inneholde rester av olje og vaskemiddel. Franzefoss Gjenvinning oppgir at de unngår å bruke helse- og miljøfarlige kjemikalier så langt dette lar seg gjøre, og det skal ikke benyttes vaskemidler som er miljøfaremerkede.

Isiveien 60: For Isiveien 60 ledes overvann fra betongarealet til fordrøyningsbasseng før påslipp til overvannsnett. Overvann fra andre arealer går enten via oljeutskiller til kommunalt spillvannsnett, eller via sluk/kum til overvannsnett. Overvannsnettet fra Isi Miljøpark leder til Isielva, mens spillvannsnettet er tilknyttet Vestfjorden avløpsseksjon (VEAS) sitt sentralrenseanlegg med kjemisk og biologisk rensing. Renset avløpsvann fra rensesanlegget går til Oslofjorden. Franzefoss

Gjenvinning anslår at mengden forurenset overvann fra utearealene i Isiveien 60 vil være ca. 1 728 m³ per år, og regnvann fra taknedløp (rent overvann) vil være ca. 600 m³ per år.

Statsforvalteren ba videre virksomheten om å vurdere innholdet i overvann til overvannsnett og annet avløpsvann som skal gå til kommunalt spillvannsnett, samt vurdere hvorvidt deres utslipp vil kunne forringe tilstanden i resipienten. I Franzefoss Gjenvinning sin tilbakemelding av 03.07.2020 vurderes det at overvannet fra avfallsanlegget, basert på erfaringer fra virksomhetens øvrige anlegg, vil kunne inneholde relativt høye konsentrasjoner av kobber og krom. Isielva har per i dag kun lave verdier av kobber og krom, og virksomheten vurderer derfor at nivået i overvannet vil kunne bidra til forringelse av økologisk tilstand i Isielva. Andre miljøgifter som kan forekomme i overvannet er PAHer, sink, bly, og andre tungmetaller. Franzefoss Gjenvinning påpeker likevel at vannmengdene ut av anlegget er moderate og at derfor mindre mengder miljøgifter vil gå til utslipp. Det konkluderes med at Franzefoss Gjenvinning ikke kan utelukke at utslippene kan påvirke Isielva negativt.

Statsforvalterens vurdering av utslipp av overvann til Isielva:

Statsforvalteren mener det er viktig at overvannet ikke forringer tilstanden i Isielva eller gjør det vanskeligere å nå miljømålene. Vi har derfor fastsatt grenseverdier for tungmetaller i utslippet av overvann til overvannsnett i tillatelsens punkt 4.1.2. For disse grensene har vi sett hen til grenseverdiene (BAT-AEL) for direkte³ utslipp til vann i BAT-konklusjonene for avfallshåndtering. Disse BAT-AEL-verdiene er ikke direkte gjeldende for den planlagte avfallsbehandlingen på Franzefoss Gjenvinning sitt anlegg, da det listes opp ulike behandlingsmetoder der BAT-AEL får anvendelse. Vi mener likevel det er rimelig å sette krav om at virksomheten skal klare å overholde minst disse konsentrasjonene i sitt utslippsvann. For enkelte parametere har vi vurdert det som nødvendig med strengere grenseverdier enn hva som følger av BAT-AEL for avfallshåndtering. Dette gjelder for kvikksølv, bly og kobber. Kvikksølv som slippes ut i miljøet kan hobe seg opp i organismer og oppkonsentreres i næringskjeden. Hva gjelder bly og kobber er begge akutt giftig for vannlevende organismer. Av hensyn til at Sandviksvassdraget er både ørret- og lakseførende har vi derfor strammet inn grenseverdiene for kvikksølv, bly og kobber. For utslippskomponenter som ikke er omtalt i BAT-konklusjonene har vi satt grenseverdier som er representative for krav stilt til lignende virksomheter. Statsforvalteren har også vektlagt samlet belastning fra Isi Miljøpark på Isivassdraget ved fastsettelsen av grenseverdiene for utslipp til vann.

For å ivareta de forurensningsmessige ulempene fra anlegget, har Statsforvalteren satt som vilkår at verken rent eller forurenset overvann skal drenere til deponiet, men skal samles opp og ledes til overvannsnett. Forurenset overvann må også gjennomgå tilfredsstillende rensing før utslipp. Virksomheten skal så langt det er mulig avskjære overflatevann fra omgivelsene rundt anleggsområdene, uten at dette fører til økt vannbelastning på deponiet. Statsforvalteren har også satt krav til at Franzefoss Gjenvinning skal overvåke hvordan avrenning fra anleggsområdet påvirker økologisk og kjemisk tilstand i Isielva, jf. tillatelsens punkt 12.2 *Overvåking etter vannforskriften*. Vi gjør oppmerksom på at Statsforvalteren på bakgrunn av ny kunnskap, resultater fra utslippskontroll eller ny teknologi kan fastsette strengere grenser for utslipp til vann, jf. forurensningsloven § 18.

I høringsuttalelsene trekkes det frem at håndteringen av sigevannet fra de gamle deponiene Isi I og II ikke er tilfredsstillende og at dette må rettes opp før det gis tillatelse til ytterligere aktivitet i miljøparken. I tillegg til at vi har satt krav om at verken rent eller forurenset overvann skal drenere til deponiene, følger vi opp sigevannshåndteringen fra deponiene tett. Statsforvalteren har stilt krav til Bærum kommune for etterdrift av avfallsdeponiene, herunder lokal rensing av sigevannet. Kommunen er i prosess med å etablere lokal renseløsning og har i 2020 gjennomført to

³ Utslipp til en vannresipient uten ytterligere rensing av spillvann nedstrøms.

mulighetsstudier for rensing av sigevannet fra Isi I og II. Det ble også utarbeidet en rapport med forslag til risikobaserte grenseverdier i 2020 som ble oppdatert i februar 2021. Etablering av lokal rensing av sigevannet følges opp av Statsforvalteren.

Statsforvalterens vurdering av utslipp av vaskevann til kommunalt spillvannnett og Oslofjorden:

Hva gjelder punktutslipp av vaskevann til kommunalt spillvannnett, opplyser Franzefoss Gjenvinning at dette vil inneholde rester av olje, tungmetaller, vaskemiddel og antagelig organiske miljøgifter. Vannmengdene vil imidlertid være små (som nevnt over er belastningen på spillvannnettet fra vaskehallen er anslått til 46 000 liter per år) og virksomheten vurderer at deres negative bidrag til miljøtilstanden i Oslofjorden derfor vil være svært begrenset.

Statsforvalteren har fastsatt grenseverdier til ulike utslippskomponenter for å skåne renseanlegget som er å betrakte som en sårbar resipient. Også disse grenseverdiene baserer seg på BAT-AEL (her for indirekte⁴ utslipp til vann) og krav til lignende avfallsvirksomheter. Vi har satt de strengeste grenseverdiene i intervallene som fremgår av BAT-AEL, av hensyn til at renseanlegget ikke renser for tungmetaller og miljøgifter, og at dette derfor enten vil ende i avløpsslammet eller i resipienten.

Vi gjør oppmerksom på at også for utslipp til kommunalt spillvannnett, kan Statsforvalteren i medhold av forurensningsloven § 18 foreta en strengere regulering av utslipp til vann dersom ny kunnskap, måleresultater eller ny teknologi tilsier det.

Utslipp til luft

Støv mm.

Virksomheten opplyser om at de vil etablere mulighet for overspyling med vann for å hindre støvflukt ved tørt vær fra det kvernedene rene trevirke som unntaksvis lagres utendørs. Statsforvalteren anser dette som et effektivt tiltak, men minner om at det må sikres at evt. avrenning fra dette tas hånd om og føres til overvannsnett. Med tanke på at Franzefoss Gjenvinning tidligere har uttalt at det er vanskelig å skille impregnert trevirke og rent trevirke fra hverandre slik at alt trevirke i praksis vil kvernes innendørs. Vi presiserer i den forbindelse at ordinært avfall (rent og overflatebehandlet trevirke) og farlig avfall (impregnert trevirke) ikke skal kvernes sammen. Vi stilte også spørsmål ved hvorvidt det vil være mulig å sikre at kun flis fra rent trevirke lagres utendørs og ikke flis fra impregnert trevirke. Franzefoss Gjenvinning svarte i sin tilbakemelding av 07.09.2021 at flis fra rent trevirke kun unntaksvis vil lagres utendørs og at gammelt impregnert trevirke kommer inn med egen deklarasjon og dermed kan holdes adskilt fra annet treverk.

Videre har virksomheten som svar på hvorvidt anlegget vil overholde BAT-konklusjonene for avfallshåndtering, beskrevet at de planlegger å etablere anlegget med avsug og filtrering av støv. BAT-konklusjonene for avfallshåndtering - BAT 25, inneholder en BAT-AEL (forpliktende utslippsgrense) for kanaliserte utslipp av støv til luft fra mekanisk behandling av avfall (kverning av trevirke vil falle innunder dette), og på denne bakgrunn setter vi 2 mg/Nm³ som grenseverdi for kanaliserte utslipp av støv til luft jf. tabell 6.3 i BAT-konklusjonene. Dette er i den nedre delen av BAT-AEL intervallet (2-5 mg/Nm³) og settes iht. føringer fra Miljødirektoratet om at prinsippet skal være å sette den laveste grensen innen intervallet.

BAT 31 inneholder også en utslippsgrense til luft for totalt flyktig organisk karbon (TVOC) i tilknytning til mekanisk behandling av avfall med brennverdi. Statsforvalteren vurderer at kverning av næringsavfall og farlig avfall, før avfallet sendes videre til forbrenning, vil være å regne som

⁴ Utslipp som ikke faller innunder direkte utslipp til vann

mekanisk behandling av avfall med brennverdi, og at TVOC er en relevant utslippskomponent i forbindelse med kverning av trevirke. Vi har derfor satt krav om i tillatelsen en grense på 10 mg/Nm³ (intervall: 10-30) TVOC i utslipp til luft jf. tabell 6.5 i BAT-konklusjonene for avfallshåndtering.

Støvet som oppstår ved kverning av de omsøkte fraksjonene av farlig avfall, vil kunne tenkes å inneholde prioriterte miljøgifter jf. tillatelsens vedlegg 1. Statsforvalteren mener derfor at det er nødvendig å stille krav om utredning av innholdet i støvet. Det er derfor satt krav om utredning av utslipp til luft i tillatelsens punkt 14.4. På bakgrunn av resultatene som skal oversendes Statsforvalteren innen 6 måneder etter oppstart av aktiviteten, vil vi kunne foreta en strengere/mer presis regulering av utslippene til luft.

Lukt

Franzefoss Gjenvinning oppgir at næringsavfallet vil kunne inneholde små mengder våtorganisk avfall på grunn av feilsortering hos produsent av avfallet. Dette vil kunne gi noe lukt, men siden næringsavfallet mottas innendørs er det ikke grunn til å anta at det vil oppstå lukt til nevneverdig sjenanse for naboer.

Statsforvalteren har erfaring at det ofte kommer inn matavfall i næringsavfall ved tilsvarende anlegg. Vi har satt vilkår i tillatelsen om at luktutslipp skal begrenses, og at det ved naboklager må iverksettes effektive tiltak for å avbøte på plagen. For å ivareta eventuelle fugleplager som følge av matavfall innblandet i næringsavfallet, har vi satt som vilkår at det om nødvendig skal iverksettes tiltak som hindrer at fugler og skadedyr tiltrekkes av avfallet, samt at virksomheten må legge om driften for å redusere problemet dersom slike plager oppstår. Det er også viktig at virksomheten ved sin mottakskontroll gir avvik til kunder som leverer avfall med betydelige mengder feilsortert matavfall.

Støy

Anlegget befinner seg på et område med annen næringsvirksomhet og lettere industri som selv innebærer transport og støy. Sortering av avfall ved Franzefoss Gjenvinning sitt anlegg vil foregå innendørs i sorteringshall med gravemaskin og klo. Dette vurderer Franzefoss Gjenvinning basert på erfaring fra deres andre anlegg, at ikke vil gi støy av betydning. Det oppgis likevel at håndtering av containere utendørs og trafikk til og fra anlegget kan støye noe.

Statsforvalteren har gjennom høringsuttalelsene blitt gjort oppmerksom på at Isi Miljøpark ligger i en V-dal som forsterker lyden enkelte steder, og at det basert på vind er svært uberegnelig hvor denne forsterkningen inntreffer. For å sikre at støyen holdes på et akseptabelt nivå, har vi satt grenseverdier for støy i tillatelsen som er på linje med krav stilt til tilsvarende virksomheter i Oslo og Viken, og som baserer seg på *Retningslinje for behandling av støy i arealplanlegging* (T-1442/2016). Videre har vi på bakgrunn av Franzefoss Gjenvinning sine opplysninger om at det ikke skal foregå støyende aktivitet på kveld/natt eller i helgene, valgt å ikke sette grenseverdier for disse tidsrommene. Virksomheten har med andre ord ikke lov til å medføre støy i disse tidsperiodene.

Vi har i tillegg satt krav om driftstider. Utførlig begrunnelse for dette fremkommer i neste avsnitt.

Trafikk

Statsforvalteren fikk tilsendt et internt notat hos Bærum kommune fra Styringsgruppe Aksjon Isi v/ Johannes Mylius den 05.01.2021.⁵ Notatet er en uttalelse fra «Vei og Trafikk» i Bærum kommune, der den kommunale etaten uttaler seg vedrørende dispensasjonssøknad fra plan fra anlegget til Østlandsjord AS. I notatet presiseres det at dersom Østlandsjord AS sin søknad om dispensasjon fra veinormalen skal innvilges, må det stilles krav om avbøtende tiltak på grunn av den høye andelen tungtrafikk og stigningen på veien (Innhøstingsveien). Kommunen skriver også at veien må utbedres med bedre stigningsforhold og bredde, samt at det må tilrettelegges for gående/syklende. Statsforvalteren kan ikke se at dette brevet er relevant for vårt vurderingstema etter forurensningsloven i saksbehandlingen av Franzefoss Gjenvinning sin søknad om tillatelse til drift av avfallsanlegget på Isi Miljøpark..

Isiveien er en kommunal vei. Trafikksikkerhet og -belastning på veien (med evt. forbedring av veinettet) er ikke innenfor Statsforvalterens myndighetsområde, men tilhører kommunens myndighet jf. veglova § 9 tredje ledd. Kommunen er videre ansvarlig myndighet for kommunale planer etter plan- og bygningsloven, og disse planene skal konsekvensutredes etter bestemmelsene i forskriften for konsekvensutredninger. I konsekvensutredningen skal forurensning, herunder utslipp til luft, forurensning av vann og grunn samt støy, identifiseres og konsekvensene for miljø og helse beskrives. Videre skal det vurderes om en gjennomføring av planen kan gi indirekte virkninger som økt forurensning fra for eksempel trafikk gjennom støvfølsom bebyggelse, og om det er behov for avbøtende tiltak. Dette inkluderer tiltak som skal sikre trafikksikkerheten. Kommunen kan vedta nye reguleringsbestemmelser inn i eksisterende plan eller vedta en ny reguleringsplan.

Hva gjelder Statsforvalterens myndighet etter forurensningsloven, benytter vi anledningen til å påpeke at ved vurderingen av om tillatelse etter forurensningsloven skal gis, og eventuelt på hvilke vilkår, skal det legges vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenhold med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. Det skal legges stor vekt på de forurensningsmessige hensyn ved skjønnsutøvelsen. Også andre hensyn skal vektlegges, og kan være utslagsgivende som grunnlag for å avslå en søknad. I Rt. 1993 s. 528 (Lunner Pukkverk) ble tillatelse til et nytt pukkverk nektet i det vesentlige på grunn av støy, trafikk og andre ulemper som tungtrafikken gjennom det nærliggende boligområdet ville medføre.

I denne saken er det tale om en virksomhet som er lokalisert på et område som allerede er regulert til avfallsrelatert virksomhet. I reguleringsbestemmelsene for området presiseres at «Området skal nyttes til kommunalteknisk virksomhet. Innenfor området tillates bygg og anlegg tilknyttet avfallshåndtering, gjenvinning samt etablering av anlegg for deponigass.» Statsforvalteren kan ikke se at det foreligger bestemmelser i reguleringsplanen som er direkte berører tilknyttet avfallsanlegget og tungtransportens virkning disse vil medføre på veinettet. Da området er regulert til dette formålet, er Statsforvalteren av den oppfatning at det må være å forvente at kommunen som planmyndighet har hensyntatt at det vil være tungtransport tilknyttet slik virksomhet.

Enkelte av høringspartene har tatt opp forholdet til trafikkøkningen. På den bakgrunn har Statsforvalteren bedt Franzefoss Gjenvinning om å sende inn ytterligere opplysninger. I den reviderte søknaden som lå til grunn for høringen anslo Franzefoss Gjenvinning at omsøkt aktivitet ville gi økt trafikk inn og ut av anlegget med anslagsvis 80 biler per dag.

⁵ dette notatet er omtalt ovenfor i tilknytning til hvorvidt tiltaket er iht. plan under «Statsforvalterens kommentarer til høringsuttalelsene»

I brev av 08.06.2020 bad Statsforvalteren Franzefoss Gjenvinning om en vurdering av trafikkbelastning, som skulle hensynta at opprinnelig omsøkte avfallsmengder ble redusert etter endringen av søknaden den 04.03.2020.

I Franzefoss Gjenvinning sin vurdering av trafikkbelastning ble resultatene fra Bærum kommune sin radartelling benyttet som grunnlag. Bærum kommune har utført radartelling vestover på Isiveien mot Isiveien 60, samt nordøstover mot Isiveien 80. Tellingene mot Isiveien 80 ble foretatt etter avkjøring til Bærum kommunes gjenvinningsstasjon, og trafikken til/fra gjenvinningsstasjonen er derfor ikke med i den kommunale tellingen. Statsforvalteren anmodet derfor om at Franzefoss Gjenvinning i tillegg foretok en telling på denne strekningen.

Resultatene fra Bærum kommune sin radartelling sammenholdt med Franzefoss Gjenvinning sin manuelle telling viser at trafikkbevegelser vestover mot Isiveien 60 har en ÅDT⁶ på 209 biler/døgn. Veien nordøstover mot Isiveien 80 har en ÅDT på 990 biler/døgn. Videre viser resultatene at trafikken på veien nordøstover hovedsakelig består av trafikk til den kommunale gjenvinningsstasjonen (anslagsvis 85% av trafikken). Franzefoss Gjenvinning sine estimater tilknyttet deres trafikkbelastning tilsier at det vil være 17 bevegelser inn eller ut av Isi i timen. Da anlegget skal være lokalisert på to adresser, har virksomheten også beskrevet hvordan de har planlagt å fordele trafikken på de to adkomstveiene, noe som vil medføre 11 bevegelser til/fra Isiveien 80 og 6 bevegelser til/fra Isiveien 60 i timen. Ut fra den totale trafikkbelastningen på veiene, har Franzefoss Gjenvinning beregnet at transport til og fra deres anlegg i Isiveien 60 og 80 vil utgjøre en trafikkøkning på hhv. 29 % og 11 % på adkomstveiene til disse adressene.

Statsforvalteren vurderer at Franzefoss Gjenvinning sitt bidrag til ÅDT vil, som vist ovenfor ha en viss implikasjon på veinettet. Ved å sette grenseverdier for støy, samt innskrenke driftstiden på anlegget, vurderer vi at de forurensningsmessige ulempene fra transporten av avfall til og fra anlegget, blir ivaretatt. Vi legger også til grunn Franzefoss Gjenvinning har opplyst at det ligger ikke bolighus langs veien fra avkjøringen og frem til Isiveien 60 eller Isiveien 80, og at veien blir brukt av beboere videre sørøstover og nordover forbi anleggene, og økt trafikk vil selvfølgelig påvirke dem av den grunn.

Avslutningsvis under dette temaet, legger vi til grunn at det er anleggseier, her Franzefoss Gjenvinning, som er ansvarlig etter forurensningsforskriften kapittel 5 for å kartlegge støy og plikter å utrede og gjennomføre tiltak som skal hindre at tiltaksgrensen for støynivå overskrides. Det er også anleggseier som etter forurensningsforskriften kapittel 7 skal sørge for å gjennomføre nødvendige tiltak for å sikre at grenseverdiene for luftkvalitet blir overholdt.

Statsforvalteren vurderer at det er mer hensiktsmessig at kommunen som både anleggseier og som planmyndighet utreder de trafikale forhold og gjennomfører eventuelle tiltak, framfor virksomheten. Dette begrunnes ut fra et helhetlig bilde av den totalbelastningen på Isiveien. Vi vurderer at det ikke er behov for å pålegge virksomheten å gjennomføre kompenserende tiltak i forbindelse med trafikkøkningen, utover å stille krav til driftstid og støy. Vi har også satt som vilkår at transport av avfall til og fra anlegget ikke kan foregå utenfor anleggets åpningstid. Dette for å unngå unødvendig sjenerende støy og støv for omgivelsene utenfor anleggets åpningstid. Ved vurderingen har vi særlig lagt vekt på at det bør være like vilkår for alle virksomhetene innenfor det samme næringsområdet, Isi Miljøpark.

⁶ ÅDT: årssdagstrafikk, virksomheten har oppgitt at dette tilsvarer ÅDT, dvs. et gjennomsnittstall for daglig trafikkmengde

Brannsikkerhet

Både kommunen og Vannområde Indre Oslofjord Vest trekker frem i sin høringsuttalelse at det er viktig at virksomheten utarbeider en beredskapsplan med tanke på brannsikkerhet ved anlegget. Det trekkes frem at Franzefoss Gjenvinning har søkt om å mellomlagre flere brannfarlige avfallsfraksjoner, samt at det er svært begrenset tilgang på slukkevann i miljøparken.

Statsforvalteren har satt krav i tillatelsen om at virksomheten skal vurdere tiltak for å hindre at brann oppstår, og at kapasitet til å oppdage og slukke brann er tilstrekkelig jf. punkt 13.5. Her presiseres også at utslipp til ytre miljø ved brann på anlegget må være en del av miljørisikovurderingen. Til slutt har vi også stilt krav om at virksomheten har detaljerte skriftlige rutiner for håndtering av brann. Vi vurderer at de kravene som er satt skal være tilstrekkelig forebyggende for å unngå forurensning som en eventuell brann i anlegget kan medføre. Vi påpeker imidlertid at all internkontroll, herunder miljørisikovurderinger, rutiner, mv., er levende dokumenter, og at det er virksomhetens ansvar å sørge for å arbeide forebyggende samt ha sin internkontroll oppdatert.

Konsekvenser for naturmiljøet

Naturmangfoldloven § 8 stiller krav om at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger.

I henhold til Miljødirektoratets database <https://kart.naturbase.no/> er det innenfor tiltakets influensområde registrert flere utvalgte naturtyper. I Isiveien 59 (Naturbase ID: BN00091761) og Isiveien 115 (ID: BN00091800) er den utvalgte naturtypen «hule eiker» registrert den 16.10.2013. På begge disse adressene befinner det seg ett stort eiketree. De to lokalitetene er begge vurdert som lokalt viktig (C-verdi). Ved disse lokalitetene er det også registrert fugleartene heipiplerke og vandrefalk den 01.05.2021. Verken heipiplerke eller vandrefalk er rødlistede arter og begge er kategorisert som LC - livskraftig.

Sør for miljøparken, opp mot Isigrenda, er også naturtypen «hule eiker» registrert 25.09.2008 (Naturbase ID: BN00046294). Her er det blant annet et eiketree med tydelig hulhet. Det er flere andre eiketrær også, i tillegg til ung løvskog av spisslønn, ask og hassel, samt noen grovere ask, alm og bjørk. På det ene asketreet vokste det ved registreringstidspunktet pelsblæremose om er vurdert som en sårbar art (VU).

I Isigrenda 3 er det 25.10.2018 registrert en naturbeitemark (Naturbase ID: NINFP1810044596). I naturbase står det at naturtypen kan ha et stort artsmangfold, særlig av karplanter, sopp og insekter. Denne lokaliteten er også registrert i 2008, og da ble den vurdert til å være en B-lokalitet.

I Isigrenda 1 er det registrert naturtypen «beiteskog». Denne er kartlagt 25.10.2018 (Naturbase ID: NINFP1810044602). Like ved, i Isigrenda 2 er det registrert nok et funn av naturtypen «hule eiker» 25.10.2018 (Naturbase ID: NINFP1810044595). Like bak er det registrert «gammel granskog» på lokaliteten Isi nord 1, den 20.09.2018 (Naturbase ID: NINFP1810035765).

Langs adkomstveien til Isiveien 60 er det registrert to observasjoner av pelsblæremose (sårbar - VU), og det er også registrert funn av alm (VU) og tyrihjel (LC). Videre er det registrert flere fuglearter i tilknytning til den kommunale gjenvinningsstasjonen; gråtrost (LC), vipe (EN - truet), musvåk (LC), taksvale (NT - nær truet), dverglo (NT), gulspurv (NT) rosenfink (VU).

Arten pelsblæremose er som nevnt ovenfor observert flere steder innenfor influensområdet. Arten er rødlistet som sårbar. Den vokser som epifytt på løvtrær, og er blant annet påvist på to forekomster langs adkomstveien. Vi har ikke kjennskap til hvordan mosen vil tåle støv som skyldes tungtransport av avfall. Statsforvalteren legger til grunn at bevaring av forekomstene nær adkomstveien ikke er avgjørende for artens overlevelse i området. Arten er blant annet også påvist innenfor Kjaglidalen naturreservat så sent som i 2020. Den beste måten å bidra til bevaring av arten innenfor tiltakets influensområde er å ivareta løvtrær, særlig edelløvtrær som ask, alm, spisslønn og hassel innenfor området.

Hva gjelder registreringene av ulike fuglearter i tilknytning til den kommunale gjenvinningsstasjonen er dette å forvente da fuglene tiltrekkes av avfallet. For de aller fleste av de observerte fugleartene er det nettopp på næringsøk disse har vært ved observasjonstidspunktet. Statsforvalteren mener derfor at det ikke er sannsynlig at disse fugleartene vil påvirkes i nevneverdig grad av Franzefoss Gjenvinning sin omsøkte virksomhet, da de ikke oppholder seg i området over lengre tid.

Tiltaket vil blant annet medføre utslipp av overvann til overvannsnett med påfølgende utslipp i Isielva. I denne delen av Sandvikselva er det registrert både laks og sjøørret. Laks er en norsk ansvarsart med mer enn 25% av den europeiske bestanden. Sandvikselva er den viktigste av syv prioriterte laks- og sjøørretvassdrag i Indre Oslofjord. Isielva har flere registrerte gyteområder og i tillegg settes det årlig ut yngel av laks og sjøørret, så vassdraget er et viktig oppvekstområde for fisk og andre vannlevende organismer. Overvann må derfor ikke påvirke det biologiske mangfoldet eller økologien i Isielva i nevneverdig grad ved at tilførselene minimeres i størst mulig grad.

Uønskede fremmede arter utgjør en trussel mot norsk natur og økosystemer, og spredning av disse bør forhindres. Statsforvalteren har satt som vilkår for tillatelsen at tiltakshaver iverksetter nødvendige tiltak for å hindre spredning, jf. forskrift om fremmede organismer³. Vi viser til § 18 om alminnelige krav til aktsomhet.

Søknaden og Statsforvalterens behandling av den, er basert på eksisterende kunnskap om det biologiske mangfoldet i og rundt tiltaksområdet. Statsforvalteren anser at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til at kravet i naturmangfoldloven § 8 om at beslutningene skal hvile på et best mulig kunnskapsgrunnlag, er oppfylt. Hensynet til føre-var prinsippet i § 9 i naturmangfoldloven vektlegges derfor i mindre grad. Det er også gjort en vurdering ut fra den samlede belastningen som økosystemet vil bli utsatt for etter § 10. Statsforvalteren anser at fastsatte vilkår vil sikre at naturmangfoldet ikke vil forringes i nevneverdig grad.

Vi minner også om at det er virksomheten som skal dekke kostnadene ved å unngå og begrense skade på naturmangfoldet, jf. naturmangfoldloven § 11. Virksomheten plikter også å benytte miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder slik at en unngår eller begrenser skadevirkninger på naturmangfoldet, jf. naturmangfoldloven § 12.

Vurdering etter vannforskriften

Nærmeste vannforekomst til Franzefoss Gjenvinning sine anlegg er «Tilførselsbekker til Isielva» (**Vann-Nett ID 008-111-R**). Vannforekomsten er sterkt belastet med næringsstoffer og har dårlig økologisk tilstand. Konsentrasjonene av miljøgifter som også er med å definere økologisk tilstand, blant annet arsenikk, krom, kobber og sink, er også for høye. Kjemisk tilstand er dårlig blant annet på grunn av innholdet av bly, PFOS og PAH. Tilførselsbekkene til Isielva er i stor grad påvirket av diffus avrenning fra byer/tettsteder.

Franzefoss Gjenvinning vil ha utslipp av overvann til Isielva (**Vann-Nett ID 008-96-R**). Isielva har moderat økologisk tilstand på grunn av for høyt innhold av sink. Vannforekomsten har god kjemisk tilstand. Vannforekomsten er i stor grad påvirket av punktutslipp fra de nedlagte deponiene Isi I og Isi II, samt diffus avrenning fra byer/tettsteder. Isielva går sammen med Lomma på Vøyenenga og munner ut i Sandvikselva (**Vann-Nett ID 008-94-R**). Sandvikselva har moderat økologisk tilstand blant annet på grunn av innholdet av nitrogen, og god kjemisk tilstand. Også Sandvikselva er i stor grad påvirket av diffus avrenning fra byer/tettsteder samt fysiske endringer i nedre del av vassdraget.

Videre vil vaskevann fra virksomhetens vaskehall gå via oljeutskiller til kommunalt spillvannsnett og til VEAS sentralrenseanlegg med utslipp i Oslofjorden (**Vann-Nett ID 0101020601-C**). Oslofjorden har moderat økologisk tilstand og dårlig kjemisk tilstand. Moderat økologisk tilstand skyldes konsentrasjonene av næringsstoffer som nitrat/nitritt, totalfosfor og planteplankton, samt vannregionspesifikke stoffer som arsen, sink og PAHer. Den dårlige kjemiske tilstanden skyldes en rekke miljøgifter, blant annet tungmetaller og PAHer. Vannforekomsten har fått utsatt frist for å nå miljømålet om god økologisk og kjemisk tilstand.

Vannforskriften § 4 sier at *«tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og kjemisk tilstand»*.

I henhold til § 12 i vannforskriften kan ny aktivitet eller nye inngrep i en vannforekomst gjennomføres selv om dette medfører at miljømålene i § 4 - § 6 ikke nås eller at tilstanden forringes, dersom dette skyldes; nye endringer i de fysiske egenskapene til en overflatevannforekomst eller endret nivå i en grunnvannforekomst, eller ny bærekraftig aktivitet som medfører forringelse i miljøtilstanden i en vannforekomst fra svært god tilstand til god tilstand.

Statsforvalteren mener at det på bakgrunn av resipientenes størrelse og miljøtilstand, og med fastsatte vilkår og grenseverdier i tillatelsen, ikke vil foreligge en vesentlig risiko for forringelse av miljøtilstanden i Isielva eller Oslofjorden. Statsforvalteren vurderer at vilkårene i tillatelsen om tilstrekkelig rensing (med fastsatte grenseverdier) av både overvann og vaskevann før utslipp, sikrer at tiltaket ikke vil medføre en varig «forringelse» av vannforekomsten eller vanskeliggjøre oppnåelse av miljømålene. Statsforvalteren er derfor av den oppfatning at vannforskriften § 12 ikke kommer til anvendelse.

Vi anser det som viktig at virksomheten sørger for overvåking av effekter av utslippene til vann i henhold til overvåkingsprogram og vi setter derfor krav om dette i tillatelsen. For Franzefoss Gjenvinning er det Isielva (Vann-Nett ID 008-96-R) som er relevant å overvåke, da utslippet til Oslofjorden vil gå via kommunalt renseanlegg. Overvåkingsprogrammet for utslipp til vann skal tilfredsstillende vannforskriftens krav til slik overvåking. Kravene fremgår av vedlegg 5 til vannforskriften. Data som fremskaffes ved overvåking i vann, inklusive sediment og biota, skal registreres i databasen Vannmiljø.

Der det pågår eller skal igangsettes overvåking i regi av andre virksomheter (eksempelvis de gamle deponiene Isi I og Isi II), kommune eller vannområde, anbefaler vi at virksomheten bidrar i felles overvåkingsprogram for de kvalitetslementer i vannforekomsten som kan være direkte eller indirekte påvirket av virksomhetens utslipp.

Forholdet til plan

Eiendommene for omsøkt tiltak er regulert til kommunalteknisk virksomhet i «Reguleringsplan med bestemmelser for Isi Miljøpark» vedtatt 25.04.2007. Innenfor området tillates bygg og anlegg tilknyttet avfallshåndtering, gjenvinning samt etablering av anlegg for deponigass. Bærum kommune har også bekreftet at det omsøkte tiltaket ikke er i strid med reguleringsbestemmelsene i brev datert 19.02.2020, samt ytterligere i brev av 02.11.2020 (se nærmere beskrivelse under avsnittet «Statsforvalterens kommentarer til høringsuttalelsene»).

Statsforvalteren legger derfor til grunn at tiltaket er i overensstemmelse med reguleringsformålet for området.

Samfunnsmessige hensyn

I juni 2017 kom Stortingsmelding nr. 45 (2016-2017); «Avfall som ressurs - avfallspolitikk og sirkulær økonomi». Norsk avfallspolitikk skal legge til rette for høy utnyttelse av ressursene i avfallet, og trygg håndtering av farlig avfall. En forutsetning for gjennomføring av denne avfallspolitikken er at det finnes anlegg som tilbyr ulike løsninger for mottak, sortering, gjenvinning og behandling av avfall. Statsforvalteren vurderer at Franzefoss Gjenvinning utfører en viktig samfunnsoppgave ved drift av avfallsanlegget på Isi i Bærum kommune, og at aktiviteten er i tråd med de nasjonale målene for avfallshåndtering.

Konklusjon

Med de kravene som er stilt i denne tillatelsen, vurderer Statsforvalteren at driften av avfallsanlegget vil skje innenfor rammer som samlet sett er miljømessig forsvarlige. Statsforvalteren har konkludert med at den omsøkte driften er akseptabel sett i lys av formålet og retningslinjene i forurensningsloven §§ 1 og 2 og naturmangfoldloven §§ 4 og 5. Etter en samlet vurdering av de forurensningsmessige ulempene, sammenholdt med fordeler og ulemper dette for øvrig vil medføre, gir vi tillatelse til virksomheten på nærmere fastsatte vilkår. Det forutsettes at virksomheten drives i samsvar med vilkårene som følger av tillatelsen og forurensningsregelverket for øvrig.

Frister

Tabellen nedenfor gir oversikt over frister for gjennomføring av tiltak som tillatelsen krever:

Tiltak	Frist	Henvisning til vilkår
Stille finansiell sikkerhet	6 måneder etter vedtaksdato	2.8
System for energiledelse	6 måneder etter vedtaksdato	10.1
Utarbeide overvåkingsprogram for overvåking av grunn og grunnvann	3 måneder etter vedtaksdato	12.1
Utarbeide overvåkingsprogram for overvåking etter vannforskriften	3 måneder etter vedtaksdato	12.1
Støyutredning med støysonekart	6 måneder etter oppstart	14.1
Utarbeide måleprogram for utslipp av rapporteringspliktige komponenter	3 måneder etter vedtaksdato	14.2

Vurdere behov for å dokumentere forurensningstilstanden i grunn og grunnvann. Denne vurderingen skal gjennomføres i henhold til trinn 1-3 i Miljødirektoratets veileder M-630/2016.	6 måneder etter vedtaksdato	14.3
Utredning av innhold i utslipp til luft	6 måneder etter oppstart	14.4

Vedtak om tillatelse

Statsforvalteren i Oslo og Viken gir Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi (org.nr. 921 806 779) tillatelse til drift av avfallsanlegget «Franzefoss Gjenvinning Isi» i Isiveien 60 og 80 på Isi Miljøpark, gbnr. 71/42 og 71/1 i Bærum kommune. Tillatelsen er gitt med hjemmel i forurensningsloven § 11 jf. § 29. Det er satt vilkår til tillatelsen med hjemmel i § 16 i samme lov.

Tillatelsen med vilkår følger vedlagt dette brevet.

Det kan foretas endringer i denne tillatelsen i medhold av forurensningsloven § 18. Endringene skal være basert på skriftlig saksbehandling og forsvarlig utredning av saken. En eventuell endringssøknad må derfor foreligge i god tid før endring ønskes gjennomført.

At forurensningen er tillatt, utelukker ikke erstatningsansvar for skade og ulempe eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

Brudd på tillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79.

Vedtak om gebyr

Vi viser til varsel om gebyr dato 28.05.2019. Vi varslet sats 4 som i 2019 utgjorde kr 98 400,- for behandling av søknaden.

Vi varslet også at vi kunne endre gebyrsats dersom saksbehandlingen medførte en annen ressursbruk enn forventet. I dette tilfellet er det medgått betydelig mer ressurser enn forventet i 2019, og vi har derfor besluttet å gå opp til sats 2. Vedtak om forhøyet gebyrsats ble varslet i eget brev fra Statsforvalteren den 28.09.2021. Vi kan ikke se å ha mottatt kommentarer på varslene om gebyr.

Statsforvalteren vedtar at forurensningsforskriftens § 39-4 sats 2 kommer til anvendelse i denne saken. Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi skal betale kr 236 900,- for Statsforvalterens arbeid med tillatelsen. Hjemmel for vedtaket er forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4.

Ressursbruk knyttet til saksbehandlingen er lagt til grunn ved fastsettelse av gebyrsats. Herunder hører gjennomgang av søknaden, møter og korrespondanse med søker, høring av saken samt endelig ferdigstillelse av tillatelsen. Innsats fra andre fagpersoner hos Statsforvalteren inngår også.

Miljødirektoratet vil ettersende faktura.

Klageadgang

Vedtaket, herunder plasseringen i gebyrklasse, kan påklages til Miljødirektoratet av sakens

parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Statsforvalteren.

En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes. Statsforvalteren eller Miljødirektoratet kan etter anmodning eller av eget tiltak beslutte at vedtaket ikke skal gjennomføres før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Avgjørelsen av spørsmålet om gjennomføring kan ikke påklages. Ved klage på valg av gebyrsats skal tilsendt faktura betales til fristen. Miljødirektoratet vil refundere eventuelt overskytende beløp dersom klagen imøtekommes.

Underretning om vedtaket

Vi vil kunngjøre vedtaket på Statsforvalterens nettsted <https://www.statsforvalteren.no/oslo-og-viken/>.

Vedtaket vil også kunngjøres i avis. Virksomheten skal betale kostnaden for kunngjøringen i avisen, jf. forurensningsforskriften § 36-18, andre ledd.

Berørte offentlige organer og myndigheter, organisasjoner som ivaretar allmenne interesser som vedtaket angår, eller andre som kan bli særlig berørt, anses som underrettet ved en kopi av dette vedtaket.

Med hilsen

Gunhild Dalaker Tuseth
avdelingsleder
Klima- og miljøvernavdelingen

Kari Skogen
seksjonssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg:

- 1 Tillatelse til drift av avfallsanlegg Franzefoss Gjenvinning Isi - 2021.1044.T - endr.nr.0 - Franzefoss Gjenvinning avd. Isi - Isi Miljøpark

Kopi:

BERGER OG RYKKINN VEL	Postboks 74	1334	RYKKINN
Lisbeth Victoria Rasch	Isigrenda 30	1340	Skui
Per Ottar Seglen	Isigrenda 38	1340	Skui
Sigurd Wahl	Jomarveien 21 A	1340	SKUI
Statens Vegvesen Region Øst			
Daniel Mikael Steen	Isigrenda 44	1340	SKUI
Erling Enger	Isiveien 105	1340	SKUI
Hans Heen Sikkeland	Skriverøveien 169	1765	Halden
FRANZEFOSS GJENVINNING AS	Postboks 53	1309	RUD
BÆRUM KOMMUNE	Postboks 700	1304	SANDVIKA

Siri Kjernlie Blom	Isiveien 245	1340	Skui
BÆRUM ELVEFORUM	c/o Terje Bøhler	1344	HASLUM
	Åsterudveien 40		
Erik Onarheim	Jomarveien 34	1340	SKUI
Anders Rokne	Trulsrudskogen 67	1350	LOMMEDALE N
Grethe Lyng Bentzen	Furulundsveien 13 B	0282	Oslo
Ole Johan Myhre	Vangkroken 12 C	1339	VØYENENGA
Elisabeth Lyng Postmyr	Lillevannsveien 70 D	0788	Oslo
Brit Cecilie Vinda	Isiveien 239	1340	Skui
Gaute Markussen v/Franzefoss			
Gjenvinning AS			
ASKER OG BÆRUM BILOPPHUGGERI AS	Isiveien 59	1340	SKUI
Naturvernforbundet i Bærum			
Rolf Tore Ødegaard	Snoveien 6	1363	Høvik
Kari Aasebø v/ Franzefoss Gjenvinning AS			
Karl Magnus Ramberg-Mohn	Isiveien 245	1340	Skui
Odd Kongsparten	Isigrenda 28	1340	Skui
Øystein Dørum	Åmotveien 14	0880	Oslo
Vannområde Indre Oslofjord Vest v/			
Ingvil Tandberg			
Roy Kristoffersen	Isiveien 232	1340	SKUI
Christian Fredrik Grorud	Isigrenda 46	1340	SKUI
Grethe Marie Sæther	Isiveien 212	1340	SKUI
Geirr Sverre Jensen	Isigrenda 32	1340	SKUI
Henrik Eilert Beer Lyng	Åsjordet 1 B	0382	OSLO
SKUI VEL	Postboks 40	1314	VØYENENGA
Aksjon Isi v/ Johannes Mylius	Isigrenda 30	1340	Skui
Lill-Ann Sveen	Isigrenda 36 A	1340	Skui
Nina C Aas Onarheim	Jomarveien 34	1340	Skui
Siv Olaus Endresen	Isigrenda 46	1340	Skui
Sylvie Hovde	Isigrenda 32	1340	SKUI
Lars-Erik Kristiansen	Isiveien 239	1340	SKUI
BÆRUM NATUR- OG FRILUFTSRÅD	c/o Rigmor Arnkværn	1356	BEKKESTUA
	Furulia 27		
Jan Robert Sveen	Kjenneveien 1	1623	Gressvik